

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๗๒/๒๕๕๘

เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๑

เรื่อง เกษตรกรรม

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๒ (๓/๒๕๕๘) เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๔๑ เรื่อง เกษตรกรรม ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41

เรื่อง

เกษตรกรรม

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่ สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 (IAS 41 : Agriculture (Bound volume 2015 Consolidated without early application))

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทนำ	บทนำ 1
วัตถุประสงค์	
ขอบเขต	1
คำนิยาม	5
คำนิยามที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม	5
คำนิยามทั่วไป	8
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	10
ผลกำไรและขาดทุน	26
การไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ	30
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	34
การเปิดเผยข้อมูล	40
ภาพรวม	40
การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้ อย่างน่าเชื่อถือ	54
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	57
วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	58

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 63 ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน และมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* (ปรับปรุง 2558) (เมื่อมีการประกาศใช้) ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *นโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณทางการบัญชีและข้อผิดพลาด*

บทนำ

- บทนำ 1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม กำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชี การนำเสนองบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร ซึ่งเป็นประเด็นที่ไม่ครอบคลุมในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจกรรมทางการเกษตร หมายถึง การบริหารการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิต (สินทรัพย์ชีวภาพ) ของกิจการ เพื่อขาย หรือเพื่อเปลี่ยนเป็นผลิตผลทางการเกษตร หรือเพื่อเพิ่มจำนวนสินทรัพย์ชีวภาพ
- บทนำ 2 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม กำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพระหว่างช่วงเวลาการเจริญเติบโต การเสื่อมถอย การให้ผลิตผล และการขยายพันธุ์ กำหนดวิธีการวัดมูลค่าเริ่มแรกของผลิตผลทางการเกษตร ณ จุดเก็บเกี่ยวและเรื่องอื่น ๆ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ใช้มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายในการวัดมูลค่า ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ชีวภาพจนถึง ณ จุดเก็บเกี่ยว เว้นแต่มูลค่ายุติธรรมไม่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการแปรรูปภายหลังการเก็บเกี่ยวผลิตผลทางการเกษตร เช่น กระบวนการแปรรูปองุ่นให้เป็นเหล้าองุ่น และการแปรรูปขนแกะให้เป็นเส้นใย
- บทนำ 3 การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพอยู่บนข้อสันนิษฐานที่ว่ามูลค่ายุติธรรมสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะมีข้อโต้แย้งเฉพาะในกรณีการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพเมื่อเริ่มแรกซึ่งไม่มีราคาเสนอซื้อขายรองรับและการวัดมูลค่ายุติธรรมด้วยทางเลือกอื่นไม่น่าเชื่อถืออย่างชัดเจน ในกรณีดังกล่าว มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม กำหนดให้กิจการต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม ในทันทีที่มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ในทุกกรณี กิจการต้องวัดมูลค่าของผลิตผลทางการเกษตร ณ จุดเก็บเกี่ยว ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย
- บทนำ 4 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม กำหนดให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพในกำไรหรือขาดทุนในงวดที่เกิดขึ้น ในกิจกรรมทางการเกษตร การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะทางกายภาพของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิต

จะเพิ่มหรือลดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจโดยตรงต่อกิจการ ภายใต้แบบจำลองทางบัญชีที่ใช้ราคาทุนเดิมและตั้งอยู่บนพื้นฐานของรายการค้า กิจการที่ปลูกป่าอาจรายงานว่ามีรายได้จนกระทั่งการเก็บเกี่ยวครั้งแรกและขาย ซึ่งบางครั้งอาจใช้เวลาถึง 30 ปี หลังจากปลูกในทางตรงกันข้าม วิธีการทางบัญชีที่มีการรับรู้และวัดมูลค่าการเจริญเติบโตทางชีวภาพโดยใช้มูลค่ายุติธรรมปัจจุบันจะรายงานการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมตลอดระยะเวลาระหว่างการปลูกและการเก็บเกี่ยว

บทนำ 5 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ไม่ได้กำหนดหลักการใหม่สำหรับที่ดินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร กล่าวคือให้กิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน* ขึ้นอยู่กับมาตรฐานการบัญชีฉบับใดเหมาะสมกับสถานการณ์นั้น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* กำหนดให้การวัดมูลค่าของที่ดินด้วยราคาทุนหักผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม หรือด้วยมูลค่าที่ตีใหม่ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน* กำหนดให้วัดมูลค่าที่ดินซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนด้วยมูลค่ายุติธรรมหรือราคาทุนหักผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม สินทรัพย์ชีวภาพซึ่งทางกายภาพตั้งอยู่บนที่ดิน (เช่น ต้นไม้ในป่าปลูก) ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายแยกต่างหากจากที่ดิน

บทนำ 6 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม กำหนดให้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลแบบไม่มีเงื่อนไขซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่มีการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อกิจการมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนนั้น หากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลแบบมีเงื่อนไข ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวรวมถึงการห้ามมิให้กิจการทำกิจกรรมทางการเกษตรบางอย่าง กิจการควรรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลในกำไรหรือขาดทุนก็ต่อเมื่อกิจการได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้นแล้ว หากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่มีการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล*

บทนำ 7 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติ

บทนำ 8 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม มิได้กำหนดวิธีปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะ การเริ่มใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* อย่างไรก็ตาม กิจการอาจเลือกรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพ

จากการเริ่มใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ดังกล่าว โดยปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลาบัญชีปี 2559 (กรณีที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรกในปี 2559)

บทนำ 9 (บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม

วัตถุประสงค์

มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชี และการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร

ขอบเขต

- 1 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับการบันทึกบัญชีของรายการต่อไปนี้ เมื่อรายการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร
 - 1.1 สินทรัพย์ชีวภาพ
 - 1.2 ผลผลิตทางการเกษตร ณ จุดเก็บเกี่ยว และ
 - 1.3 เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 34 และ 35
- 2 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับ
 - 2.1 ที่ดินที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* และ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน*) และ
 - 2.2 สินทรัพย์ไม่มีตัวตนซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเกษตร (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน* (เมื่อมีการประกาศใช้))
- 3 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับผลผลิตทางการเกษตรซึ่งเป็นผลผลิตที่เก็บเกี่ยวจากสินทรัพย์ชีวภาพของกิจการ ณ จุดเก็บเกี่ยวเท่านั้น หลังจากเวลานั้นให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้จึงไม่ถือปฏิบัติกับกระบวนการแปรรูปภายหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร เช่น กระบวนการแปรรูปองุ่นให้เป็นเหล้าองุ่นโดยผู้ผลิตเหล้าองุ่นที่เป็นผู้ปลูกองุ่นด้วย แม้ว่ากระบวนการแปรรูปดังกล่าวอาจจะเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่สมเหตุสมผลและตามธรรมชาติของกิจกรรมทางการเกษตรและอาจมีความคล้ายคลึงกับการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพก็ตาม กระบวนการแปรรูปดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้คำนิยามของคำว่ากิจกรรมทางการเกษตรตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้
- 4 ตารางต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสินทรัพย์ชีวภาพ ผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลจากกระบวนการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยว

สินทรัพย์ชีวภาพ	ผลผลิตทางการเกษตร	ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยว
แคะ	ขนแคะ	เส้นใย พรม
ต้นไม้ในป่าปลูก	ต้นไม้ที่ถูกตัด	ท่อนซุง ไม้แปรรูป

สินทรัพย์ชีวภาพ	ผลิตผลทางการเกษตร	ผลิตภัณฑ์จากกระบวนการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยว
ต้นพืช	ฝ้าย	ด้าย ผ้า
	อ้อยที่เก็บเกี่ยว	น้ำตาล
โคนม	น้ำนม	เนยแข็ง
สุกร	สุกรชำแหละ	ไส้กรอก แฮม
ไม้ใบ	ใบไม้	ใบชา ใบยาสูบบ่มแห้ง
เถาองุ่น	ผลองุ่น	เหล้าองุ่น
ไม้ผล	ผลไม้ที่เก็บเกี่ยว	ผลไม้แปรรูป

คำนิยาม

คำนิยามที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม

5 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะดังนี้

กิจกรรมทางการเกษตร	หมายถึง	การบริหารการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพและการเก็บเกี่ยวของสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการขายหรือเพื่อเปลี่ยนเป็นผลิตผลทางการเกษตร หรือเพื่อเพิ่มจำนวนสินทรัพย์ชีวภาพ
ผลิตผลทางการเกษตร	หมายถึง	ผลิตผลที่เก็บเกี่ยวได้จากสินทรัพย์ชีวภาพของกิจการ
สินทรัพย์ชีวภาพ	หมายถึง	สัตว์หรือพืชที่มีชีวิต
การเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพ	หมายถึง	กระบวนการซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพหรือปริมาณของสินทรัพย์ชีวภาพ ประกอบด้วย การเจริญเติบโต การเสื่อมถอย การให้ผลิตผล และการขยายพันธุ์
ต้นทุนในการขาย	หมายถึง	ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจำหน่ายสินทรัพย์ โดยไม่รวมถึงต้นทุนทางการเงินและภาษีเงินได้

กลุ่มของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิตที่คล้ายคลึงกันเป็นกลุ่มเดียวกัน	หมายถึง	การรวมกลุ่มของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิตที่คล้ายคลึงกันเป็นกลุ่มเดียวกัน
การเก็บเกี่ยว	หมายถึง	การแยกผลผลิตออกจากสัตว์หรือพืชที่มีชีวิตหรือการยุติกระบวนการดำรงชีวิตของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิต

5ก - 5ค (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

6 กิจกรรมทางการเกษตรครอบคลุมถึงกิจกรรมหลายลักษณะ เช่น การทำปุ๋ยคอก การทำปุ๋ยหมัก การเพาะปลูกที่ให้ผลผลิตได้ตามฤดูกาลหรือหลายฤดูกาล การทำสวน การทำไร่ การเพาะพันธุ์ไม้ดอก และการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ (รวมถึงการทำบ่อเลี้ยงปลา) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวมีลักษณะร่วมบางประการดังนี้

6.1 ความสามารถในการเปลี่ยนแปลง สัตว์หรือพืชที่มีชีวิตมีความสามารถในการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพได้

6.2 การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพขึ้นโดยการขยายขีดความสามารถหรืออย่างน้อยโดยการทำให้อากาศที่จำเป็นเพื่อให้กระบวนการนั้นเกิดขึ้นได้ (เช่น ระดับสารอาหาร ความชื้น อุณหภูมิ ความสมบูรณ์ และแสงสว่าง) การบริหารดังกล่าวทำให้กิจกรรมทางการเกษตรแตกต่างจากกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเก็บเกี่ยวผลผลิตจากแหล่งที่มีได้มีการบริหาร (เช่น การจับปลาจากมหาสมุทร หรือการตัดไม้ในป่า) ไม่ถือเป็นกิจกรรมทางการเกษตร และ

6.3 การวัดการเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงในคุณภาพ (เช่น คุณสมบัติทางพันธุกรรม ความหนาแน่น ความสูงอม ชันไขมัน สัตว์ส่วนโปรตีน และความเหนียวของเส้นใย) หรือการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณ (เช่น จำนวนดอกผลที่ได้ น้ำหนัก ปริมาตร ความยาวเส้นใย หรือเส้นผ่าศูนย์กลางของเส้นใย และจำนวนของหน่อหรือตาอ่อน) ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพหรือการเก็บเกี่ยวจะถูกวัดและติดตามผลโดยถือเป็นหน้าที่ของการบริหารเป็นประจำอย่างหนึ่ง

7 การเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพให้ผลในลักษณะต่างๆ ดังนี้

7.1 การเปลี่ยนแปลงในสัตว์หรือพืช โดย 1) การเจริญเติบโต (การเพิ่มปริมาณหรือการปรับปรุงคุณภาพของสัตว์หรือพืช) 2) การเสื่อมถอย (การลดปริมาณหรือการเสื่อมคุณภาพของสัตว์และพืช) หรือ 3) การขยายพันธุ์ (การเพิ่มจำนวนของสัตว์หรือพืชที่มีชีวิต) หรือ

7.2 การผลิตผลผลิตทางการเกษตร เช่น น้ำยางพารา ใบชา ขนสัตว์ และน้ำมัน

คำนิยามทั่วไป

8 คำศัพท์ที่ใช้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีความหมายโดยเฉพาะดังนี้

มูลค่าตามบัญชี	หมายถึง	จำนวนเงินของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน
มูลค่ายุติธรรม	หมายถึง	ราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์ หรือจะจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการที่เกิดขึ้นในสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม (เมื่อมีการประกาศใช้))
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล		ให้เป็นไปตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล

9 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

- 10 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพหรือผลิตผลทางการเกษตร เมื่อมีคุณสมบัติทุกข้อดังนี้
 - 10.1 กิจการควบคุมสินทรัพย์นั้นซึ่งเป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต
 - 10.2 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้น และ
 - 10.3 มูลค่ายุติธรรมหรือต้นทุนของสินทรัพย์สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 11 การควบคุมในกิจกรรมทางการเกษตรอาจแสดงโดยหลักฐาน เช่น กรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย การตีตราหรือการทำเครื่องหมายโคที่ได้มาหรือที่กำเนิดมาหรือที่เพิ่งหย่านม ตามปกติจะประเมินผลประโยชน์ในอนาคตโดยการวัดมูลค่าจากคุณลักษณะทางกายภาพที่มีนัยสำคัญ
- 12 สินทรัพย์ชีวภาพต้องวัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย เมื่อรับรู้รายการเริ่มแรก และ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่กรณีที่ระบุในย่อหน้าที่ 30 ซึ่งไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

- 13 ผลผลิตทางการเกษตรที่เก็บเกี่ยวจากสินทรัพย์ชีวภาพของกิจการต้องวัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ณ จุดเก็บเกี่ยว มูลค่ายุติธรรมที่ได้นี้ถือเป็นต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ณ วันนั้น เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 14 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 15 การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตร อาจทำได้โดยการแบ่งสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตรเป็นกลุ่มตามคุณลักษณะที่มีนัยสำคัญ เช่น แบ่งตามอายุหรือตามคุณภาพ ทั้งนี้ ให้กิจการเลือกใช้คุณลักษณะซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ตลาดใช้เพื่อเป็นเกณฑ์ในการกำหนดราคา
- 16 กิจการมักทำสัญญาขายล่วงหน้าสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตร ซึ่งราคาตามสัญญานี้อาจไม่เกี่ยวข้องกับกรวัดมูลค่ายุติธรรม เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมนั้นสะท้อนสภาพของตลาดในปัจจุบันที่มีทั้งผู้ซื้อและผู้ขายที่ร่วมตลาดซึ่งเข้าทำรายการ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ต้องปรับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตรอันเนื่องมาจากการที่มีสัญญาเกิดขึ้น ในบางกรณี สัญญาขายสินทรัพย์ชีวภาพหรือผลผลิตทางการเกษตรอาจเป็นสัญญาที่สร้างภาวะตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* ซึ่งมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* ถือปฏิบัติกับสัญญาที่สร้างภาวะ
- 17 – 21 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 22 กิจการไม่รวมกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นเพื่อการจัดหาเงินทุนสำหรับสินทรัพย์ สำหรับการชำระภาษีหรือสำหรับการทำให้เกิดสินทรัพย์ชีวภาพทดแทนชิ้นใหม่ภายหลังการเก็บเกี่ยว (เช่น ต้นทุนของการปลูกต้นไม้ชิ้นใหม่ในป่าปลูกหลังจากมีการตัดไม้แล้ว)
- 23 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 24 ในบางกรณี ราคาทุนอาจใช้ประมาณมูลค่ายุติธรรมได้ โดยเฉพาะในกรณีที่
- 24.1 การเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยนับตั้งแต่เกิดต้นทุนเมื่อเริ่มแรก (เช่น กรณีที่การลงต้นกล้าไม้ผลก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเพียงเล็กน้อย) หรือ
- 24.2 การเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพนั้นคาดว่าจะไม่มีผลกระทบต่อราคาอย่างเป็นทางการที่สำคัญ (เช่น การเจริญเติบโตในช่วงแรกของการปลูกป่าสนที่มีวงจรการเก็บเกี่ยวยาวนาน 30 ปี)
- 25 สินทรัพย์ชีวภาพมักมีลักษณะทางกายภาพอยู่ติดกับที่ดิน (เช่น ต้นไม้ในป่าปลูก) ซึ่งอาจไม่มีตลาดแยกต่างหากสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพที่อยู่ติดกับที่ดินแต่อาจมีตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพเมื่อรวมกับที่ดิน นั่นคือสินทรัพย์ชีวภาพ ที่ดินเปล่า และส่วนปรับปรุงที่ดิน ถือเป็นสินทรัพย์ที่รวมกัน กิจการอาจใช้ข้อมูลของสินทรัพย์ที่รวมกันนั้นเพื่อกำหนดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพ ตัวอย่างเช่น มูลค่ายุติธรรมของที่ดินเปล่าและส่วนปรับปรุงที่ดิน อาจนำมาหักออกจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่รวมกันนั้นเพื่อหามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพ

ผลกำไรและขาดทุน

- 26 ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย และจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพ ต้องบันทึกเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดเมื่อเกิดขึ้น
- 27 ผลขาดทุนอาจเกิดขึ้นได้จากการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพเมื่อเริ่มแรก เนื่องจากได้นำต้นทุนในการขายมาหักเพื่อคำนวณหามูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพ ผลกำไรอาจเกิดขึ้นได้จากการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพเมื่อเริ่มแรก เช่น เมื่อลูกวัวเกิดใหม่
- 28 ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการรับรู้ผลผลิตทางการเกษตรเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ต้องบันทึกเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดเมื่อเกิดขึ้น
- 29 ผลกำไรหรือขาดทุนอาจเกิดขึ้นจากการรับรู้ผลผลิตทางการเกษตรเมื่อเริ่มแรกจากการเก็บเกี่ยวผลผลิต

กรณีที่ไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

- 30 การวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพอยู่บนข้อสันนิษฐานที่ว่ามูลค่ายุติธรรมสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะมีข้อโต้แย้งเฉพาะในกรณีการรับรู้สินทรัพย์ชีวภาพเมื่อเริ่มแรกซึ่งไม่มีราคาเสนอซื้อขายรองรับและการวัดมูลค่ายุติธรรมด้วยทางเลือกอื่นไม่น่าเชื่อถืออย่างชัดเจน ในกรณีดังกล่าว สินทรัพย์ชีวภาพต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม และในทันทีที่มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย เมื่อทันทีที่สินทรัพย์ชีวภาพประเภทไม่หมุนเวียนเข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย (หรืออยู่ในกลุ่มสินทรัพย์รอการจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก* จะถือว่ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพนั้นสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 31 ข้อสันนิษฐานที่กล่าวในย่อหน้าที่ 30 จะมีข้อโต้แย้งเฉพาะในกรณีของการรับรู้เมื่อเริ่มแรกเท่านั้น สำหรับกิจการที่ได้วัดมูลค่าสินทรัพย์ชีวภาพด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายมาก่อน ให้วัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายดังกล่าวต่อไป จนกว่าจะจำหน่ายสินทรัพย์นั้น
- 32 ในทุกกรณี กิจการต้องวัดมูลค่าของผลผลิตทางการเกษตร ณ จุดเก็บเกี่ยว ด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้เป็นผลสะท้อนของมุมมองที่ว่ามูลค่ายุติธรรมของผลผลิตทางการเกษตร ณ จุดเก็บเกี่ยว สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือเสมอ
- 33 ในการกำหนดราคาทุน ค่าเสื่อมราคาสะสม และผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม กิจการต้องพิจารณาตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง *สินค้าคงเหลือ* มาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ (เมื่อมีการประกาศใช้)

เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

- 34 เงินอุดหนุนจากรัฐบาลแบบไม่มีเงื่อนไขซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อกิจการมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนนั้น
- 35 หากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายเป็นแบบมีเงื่อนไข ซึ่งรวมถึงการห้ามมิให้กิจการทำกิจกรรมทางการเกษตรบางอย่าง กิจการต้องรับรู้เงินอุดหนุนจากรัฐบาลนั้นในกำไรหรือขาดทุนก็ต่อเมื่อกิจการได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในเงินอุดหนุนนั้นแล้ว
- 36 เงื่อนไขและสถานการณ์ของเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีความแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เงินอุดหนุนจากรัฐบาลอาจกำหนดให้กิจการทำฟาร์มเฉพาะในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลา 5 ปี และกำหนดให้กิจการต้องส่งคืนเงินอุดหนุนทั้งจำนวนหากกิจการทำฟาร์มน้อยกว่า 5 ปี ในกรณีนี้ จะไม่มีการรับรู้เงินอุดหนุนดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนจนกว่า 5 ปีผ่านไป อย่างไรก็ตาม หากเงื่อนไขของเงินอุดหนุนอนุญาตให้กิจการมีสิทธิได้รับบางส่วนของเงินอุดหนุนตามระยะเวลาที่ผ่านมา ให้กิจการรับรู้เงินอุดหนุนส่วนดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนตามระยะเวลา
- 37 หากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม (ดูย่อหน้าที่ 30) กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
- 38 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล หากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกำหนดให้กิจการไม่ทำกิจกรรมทางการเกษตรบางอย่าง ในขณะที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล ถือปฏิบัติเฉพาะกับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพที่วัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม

การเปิดเผยข้อมูล

- 39 (ย่อหน้านี้ไม่ใช้)

ภาพรวม

- 40 กิจการต้องเปิดเผยยอดรวมของผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นระหว่างงวดปัจจุบันจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ชีวภาพและผลิตผลทางการเกษตร และจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพ
- 41 กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดของสินทรัพย์ชีวภาพแต่ละกลุ่ม
- 42 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 41 อาจอยู่ในรูปของการบรรยายหรือรายละเอียดในเชิงปริมาณก็ได้
- 43 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการเปิดเผยรายละเอียดในเชิงปริมาณของสินทรัพย์ชีวภาพแต่ละกลุ่ม โดยให้แยกแสดงระหว่างสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการให้ผลิตผล หรือระหว่างสินทรัพย์ชีวภาพที่พร้อมให้ผลิตผลและที่ยังไม่พร้อมให้ผลิตผลตามความเหมาะสม ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการอุปโภคบริโภคและสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการให้ผลิตผล และกิจการยังอาจแบ่งย่อยต่อไปเป็นสินทรัพย์ที่พร้อมให้ผลิตผลและที่ยังไม่พร้อมให้ผลิตผล การแยกแสดงเหล่านี้ให้ข้อมูลที่อาจมีประโยชน์ต่อการประเมินจังหวะเวลาของกระแสเงินสดในอนาคต โดยกิจการต้องเปิดเผยเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดการแยกแสดงเหล่านั้นด้วย
- 44 สินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการอุปโภคบริโภคคือสินทรัพย์ชีวภาพที่จะถูกเก็บเกี่ยวเป็นผลิตผลทางการเกษตร หรือเพื่อขายในสภาพที่เป็นสินทรัพย์ชีวภาพ ตัวอย่างของสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการอุปโภคบริโภค ได้แก่ ปศุสัตว์เพื่อผลิตเนื้อ ปศุสัตว์เพื่อขายสัตว์ ปลาในบ่อเลี้ยง พืชผล เช่น ข้าวโพดและข้าวสาลี ต้นไม้ที่ปลูกเพื่อขายเป็นไม้แปรรูป สินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการให้ผลิตผลคือสินทรัพย์ชีวภาพที่ไม่ใช่เพื่อการอุปโภคบริโภค ตัวอย่างเช่น ปศุสัตว์เพื่อผลิตน้ำนม เกาฮูงงุ่นไม้ผล และต้นไม้ที่ปลูกเพื่อเอาฟืนโดยที่ยังไม่โค่นต้นไม้ นั้น สินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการให้ผลิตผลมิใช่เป็นผลิตผลทางการเกษตร แต่จะเป็นสินทรัพย์ที่ผลิตผลิตผลทางการเกษตรขึ้นมาใหม่ด้วยตนเอง
- 45 สินทรัพย์ชีวภาพอาจจัดเป็นสินทรัพย์ชีวภาพที่พร้อมให้ผลิตผลหรือสินทรัพย์ชีวภาพที่ยังไม่พร้อมให้ผลิตผล สินทรัพย์ชีวภาพที่พร้อมให้ผลิตผล หมายถึง สินทรัพย์ที่มีคุณสมบัติครบข้อกำหนดที่จะสามารถเก็บเกี่ยวได้ (กรณีของสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการอุปโภคบริโภค) หรือที่สามารถคงสภาพอยู่เพื่อการเก็บเกี่ยวตามปกติต่อไป (กรณีของสินทรัพย์ชีวภาพเพื่อการให้ผลิตผล)
- 46 กิจการต้องเปิดเผยเรื่องดังต่อไปนี้ ถ้ายังไม่ได้มีการเปิดเผยไว้ในข้อมูลที่เผยแพร่พร้อมกับงบการเงิน
- 46.1 ลักษณะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพแต่ละกลุ่ม และ
 - 46.2 วัตถุประสงค์ที่ไม่เป็นตัวเงิน หรือการประมาณปริมาณทางกายภาพของ
 - 46.2.1 สินทรัพย์ชีวภาพแต่ละกลุ่มของกิจการ ณ วันสิ้นงวด และ
 - 46.2.2 ปริมาณของผลิตผลทางการเกษตรระหว่างงวด
- 47-48 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)
- 49 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 49.1 ความมีอยู่จริงและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งกรรมสิทธิ์มีข้อจำกัด และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ชีวภาพที่นำไปเป็นหลักประกันหนี้สิน

- 49.2 จำนวนเงินของภาระผูกพันเพื่อการพัฒนาหรือการได้มาซึ่งสินทรัพย์ชีวภาพ และ
- 49.3 กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเกษตร
- 50 กิจการต้องแสดงรายการกระทบยอดการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ชีวภาพระหว่างต้นงวดกับปลายงวดของงวดปัจจุบัน โดยการกระทบยอดต้องรวมถึงรายการต่อไปนี้
- 50.1 ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย
- 50.2 ยอดเพิ่มขึ้นเนื่องจากการซื้อ
- 50.3 ยอดลดลงเนื่องจากการขาย และจากสินทรัพย์ชีวภาพที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย (หรืออยู่ในกลุ่มสินทรัพย์รอการจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
- 50.4 ยอดลดลงเนื่องจากการเก็บเกี่ยว
- 50.5 ยอดเพิ่มขึ้นเนื่องจากการรวมธุรกิจ
- 50.6 ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนสุทธิซึ่งเกิดจากการแปลงค่าการเงินให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนองบการเงินที่ต่างไป และการแปลงค่าการดำเนินงานต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการนำเสนองบการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน และ
- 50.7 รายการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ
- 51 มูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพและทางด้านราคาในตลาด การเปิดเผยข้อมูลการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพและด้านราคาแยกกันจะเป็นประโยชน์กับการประเมินผลการดำเนินงานของงวดปัจจุบันและกาลในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับวงจรการผลิตที่ใช้เวลานานกว่าหนึ่งปี ในกรณีดังกล่าวนี้ มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สนับสนุนให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินที่เปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุน ทั้งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพและทางด้านราคา โดยแยกตามกลุ่มสินทรัพย์ชีวภาพหรือแยกตามเงื่อนไขอื่น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวมีประโยชน์น้อยลงหากวงจรการผลิตใช้ระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี (เช่น การเลี้ยงไก่ หรือการปลูกถั่วฝักยาว)
- 52 การเปลี่ยนรูปเชิงชีวภาพเป็นผลให้มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพหลายประเภท เช่น การเจริญเติบโต การเสื่อมถอย การผลิต และการขยายพันธุ์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงแต่ละประเภทสามารถสังเกตและวัดมูลค่าได้ การเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพแต่ละประเภทดังกล่าวสัมพันธ์โดยตรงกับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพเนื่องจากการเก็บเกี่ยวถือเป็นการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพอย่างหนึ่ง
- 53 กิจกรรมทางการเกษตรมักเผชิญกับความเสียหายทางภูมิอากาศ โรคภัย และภัยธรรมชาติอื่นๆ ถ้ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดรายการรายได้และค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญ ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลจำนวนเงินและลักษณะของรายการนั้นตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ตัวอย่างของเหตุการณ์ดังกล่าวเช่น การเกิดโรคระบาดจากเชื้อไวรัส อุกภัย ภัยแล้งอย่างรุนแรงหรือน้ำค้างแข็ง และการแพร่ระบาดของแมลง

การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

54 หากกิจการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม (ดูย่อหน้าที่ 30) ณ วันสิ้นงวด กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ชีวภาพดังกล่าว ดังต่อไปนี้

54.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสินทรัพย์ชีวภาพ

54.2 คำอธิบายถึงสาเหตุที่ไม่สามารถวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

54.3 หากเป็นไปได้ ให้เปิดเผยช่วงของมูลค่าโดยประมาณซึ่งมูลค่ายุติธรรมมีความเป็นไปได้สูงที่จะอยู่ในช่วงนั้น

54.4 วิธีการคิดค่าเสื่อมราคาที่ใช้

54.5 อายุการใช้งานหรืออัตราค่าเสื่อมราคาที่ใช้ และ

54.6 ราคาทุนและค่าเสื่อมราคาสะสม (ซึ่งได้รวมผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมไว้แล้ว) ณ วันต้นงวดและสิ้นงวด

55 ในระหว่างงวดปัจจุบัน หากกิจการวัดมูลค่าของสินทรัพย์ชีวภาพด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม (ดูย่อหน้าที่ 30) กิจการต้องเปิดเผยผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้เนื่องจากการจำหน่ายสินทรัพย์ชีวภาพนั้น และรายการกระทบยอดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 50 โดยต้องเปิดเผยจำนวนเงินดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพนั้นแยกต่างหาก นอกจากนี้ การกระทบยอดดังกล่าวต้องรวมถึงจำนวนเงินดังต่อไปนี้ ที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ชีวภาพนั้น

55.1 ผลขาดทุนจากการด้อยค่า

55.2 การกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า และ

55.3 ค่าเสื่อมราคา

56 ถ้าในระหว่างงวดปัจจุบันกิจการสามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ชีวภาพได้อย่างน่าเชื่อถือสำหรับสินทรัพย์ชีวภาพซึ่งเคยวัดด้วยราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสมและผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสม กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลของสินทรัพย์ชีวภาพ ดังต่อไปนี้

56.1 รายละเอียดเกี่ยวกับสินทรัพย์ชีวภาพ

56.2 คำอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้มูลค่ายุติธรรมสามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ และ

56.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

57 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเกษตรตามที่ครอบคลุมในมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ ดังนี้

57.1 ลักษณะและระดับของเงินอุดหนุนจากรัฐบาลที่รับรู้ในงบการเงิน

- 57.2 เงื่อนไขต่างๆ ที่ยังมีได้ปฏิบัติ และภาระที่อาจเกิดขึ้นอื่น ๆ ที่อาจเกิดจากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และ
- 57.3 การลดลงอย่างมีนัยสำคัญที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับระดับของเงินอุดหนุนจากรัฐบาล

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 58 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินประจำปีสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2559 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้สำหรับงวดก่อน กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 59 มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มิได้กำหนดวิธีปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง การเริ่มใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2558) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตาม กิจการอาจเลือกรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ชีวภาพจากการเริ่มใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม ดังกล่าว โดยปรับกับกำไรสะสม ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลาบัญชีปี 2559 (กรณีที่กิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรกในปี 2559)
- 60-63 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจิริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
นางสาวเน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	ที่ปรึกษา
ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	กรรมการ
ดร.สันติ	กีระนันท์	กรรมการ
นายณรงค์	พันดาวงษ์	กรรมการ
นางพรกมล	ประยูรสิน	กรรมการ
นางสาววันดี	สิ้วรวัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบุรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวจอมขวัญ	จันทร์ผา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวจริยาธร	เฉลิมชวลิต)	กรรมการ
(นางสาวประภาพร	สหปรีชานนท์)	กรรมการ
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายสาโรช	ทองประคำ)	กรรมการ
(นางธัญพร	ตันติยวงศ์)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวปรียานุช	จิ่งประเสริฐ)	กรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวพวงชนนถ	จริยะจินดา)	กรรมการ
(นางภัทรา	ไชว์ศรี)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นายธวัชชัย	เกียรติกวานกุล)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ
ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวจงจิตต์ ผู้แทนกรมสรรพากร (นางลัชฌานันท์ ลักษมีธนานันต์) (นายนพโรจน์ ศรีประเสริฐ)	หลักภัย	ประธานอนุกรรมการ ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นางสาวสุภา กิจศรีนภดล) (นายพัฒนพงศ์ อธิธิผลิน)		ที่ปรึกษา ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (นางสาวพวงขมมาถ จริยะจินดา)		ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พนา	ปัทธวัชชัย	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศรุต	ศรีบุญนาถ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ดร.นิ่มนวล	ศุภธาดา วิเศษสรรพ	อนุกรรมการ อนุกรรมการ
นายเกรียง	วงศ์หนองเตย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นายพิชิต	ลีละพันธ์เมธา	อนุกรรมการ
นายวินิจ	ศิลามงคล	อนุกรรมการ
นายศิระ	อินทรกำธรชัย	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวสุนทรา ตีละกุล) (นางสาวภาสินี จันทร์โมลี)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย (นางสาวปริญญ์ จิงประเสริฐ) (นางสาวยุพิน เรืองฤทธิ์)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ (นางสาวอารีวัลย์ เอี่ยมติลภวงศ์) (นางสาวภมรรรณ เสียงสุวรรณ)		อนุกรรมการ อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (นางสาวธัญพร อธิกุลวริน)		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี (2557-2560)

นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อังครัตน์	เพ็ริยบจริยวัฒน์	ที่ปรึกษา
ดร.จิรดา	เพทายบรรลือ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรีรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางฐานิตา	อ่ำสำอางค์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชชานานนท์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายอุดมศักดิ์	บุศรานีพรรณ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวอังคณา	นันทวดีพิศาล)	อนุกรรมการ
(นางสาวแทนฟ้า	ชาติบุตร)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวรวารวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
นายกิตติ	เตชะเกษมบัณฑิตย์	อนุกรรมการและเลขานุการ